

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/184/2021
Identifikačné číslo spisu: 1221201064
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1221201064.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa I. Q., bytom C., S. ul. XXX/X, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 6, Žilina, IČO: 36 421 910, proti protistrane Silverside, a.s., so sídlom: Plynárska 7/B, Bratislava, IČO: 50 052 560, zastúpenej spoločnosťou VIVID LEGAL, s r. o., so sídlom Plynárska ul. 7/A, Bratislava, IČO: 36 807 915, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51Csp/29/2021, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. mája 2021 sp. zn. 6CoCsp/11/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Protistrana má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému (správne má byť „protistrane“) uložil povinnosť zdržať sa voči zamestnávateľom žalobcu (správne má byť „navrhovateľa“) uplatňovania práva na vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 26.7.2018. Výrokom II. poučil žalovaného, že môže podať na súd proti žalobcovi žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Výrokom III. žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1. Súd konštatoval, že z listinných dôkazov predložených žalobcom, žalobca osvedčil, že medzi stranami došlo k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj k uzavretiu Dohody o zrážkach zo mzdy a zároveň osvedčil, že žalovaný listom zo dňa 28. januára 2021 požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonanie zrážky zo mzdy v najbližšom výplatnom termíne v sume 4.564,71 eur a v ďalších mesiacoch v sume 139,28 eur až do úplného splatenia pohľadávky. Mal zároveň za nepochybné, že žalobca ako spotrebiteľ v čase vzniku právneho vzťahu (zmluvy o spotrebiteľskom úvere), nemal inú možnosť, pokiaľ chcel získať úver, než pristúpiť na vopred žalovaným formulovanú dohodu o zrážkach zo mzdy. Hneď v úvode súd prvej inštancie konštatoval, že vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, ktoré sa týkajú

neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, najmä okolností uzatvárania dohody a posúdenia pravosti podpisu žalobcu na predmetnej dohode, súd uvádza, že tieto skutočnosti si vyžadujú dokazovanie, ktoré presahuje rámec osvedčovania základných skutočností rozhodných pre nariadenie neodkladného opatrenia a tieto skutočnosti môžu byť predmetom dokazovania a právneho posudzovania až v konaní vo veci samej.

1.2. Ďalej ale uvádza, že v prejednávanej veci sa dohodou o zrážkach zo mzdy žalobca a žalovaný dohodli, že výška zrážok zo mzdy bude rovnaká, ako je dohodnutá výška pravidelnej splátky podľa uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo predstavuje sumu 139,28 eur. Túto zrážku si žalovaný vyhradil navýšiť výškou mesačných nákladov spojených s poistením zmluvy, ktorých výška však nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako ani v samotnej dohode zistiteľná.

1.3. Ako konanie v rozpore s právami spotrebiteľa sa podľa prvoinštančného súdu potom javí postup žalovaného, ktorý napriek tomu, že zo znenia žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy vyplýva, že žalobcom nedošlo ku dňu 20. novembra 2018 k úhrade jednej predpísanej mesačnej splátky (z textu žiadosti pritom nie je vôbec zrejmé, či žalobca neuhradil aj iné splátky úveru), si uplatňuje vykonanie zrážky v najbližšom výplatnom termíne v sume 4.564,71 eur, pričom táto suma nielenže nevyplýva zo žiadnych ustanovení dohody o zrážkach zo mzdy, či samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale jej zloženie je nezistiteľné a výška nepreskúmateľná.

1.4. Za týchto okolností, keď faktický výkon dohody o zrážkach zo mzdy žalovaným vykazuje prvky značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán, keď žalovaný požaduje plnenie, s ktorým sa žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť a za stavu, kedy zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy nie je zistiteľné, zaplata čoho všetkého sa žalovaný od žalobcu domáha, keďže nie je zrejmé na akom základe dospel žalovaný k vyčísleniu sumy 4.564,71 eur, súd prvej inštancie považuje za nevyhnutné neodkladným opatrením zasiahnuť do pokojného stavu medzi stranami sporu. V prípade, ak by tak súd neurobil, mohlo by ďalším postupom žalovaného dôjsť k závažným a ťažko napravitelným zásahom do finančnej kondície žalobcu - spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je preto nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že inštitút zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok ESĽP C-106/77 Siementhal).

1.5. Ďalej je nepochybné, že mzda pre každého zamestnanca predstavuje základný zdroj príjmov nevyhnutných na úhradu nákladov na uspokojovanie jeho bežných životných potrieb a potrieb jeho rodiny, ktorých rozsah priamo závisí od výšky dosahovanej mzdy. Za tohto stavu potom nútené uspokojovanie pohľadávky veriteľa vo forme zrážok zo mzdy (ktorých výkon a aj samotná výška uplatňovaných zrážok sú sporné), treba považovať za neprimeraný zásah do života zamestnanca, a preto je potrebné vychádzať z toho, že ak je sporná otázka oprávnenosti prebiehajúceho výkonu zrážok zo mzdy, existuje tu potreba okamžitej úpravy pomerov medzi stranami neodkladným opatrením, ktorým sa dosiahne dočasné prerušenie realizácie takýchto zrážok. Naviac, dočasným prerušením výkonu zrážok zo mzdy nemôže dôjsť k vzniku ujmy na strane veriteľa, keď v nadväznosti na výsledok sporu vo veci samej mu nič nebráni ihneď vyzvať zamestnávateľa na pokračovanie vo výkone zrážok na základe pôvodnej dohody o zrážkach zo mzdy.

1.6. Nakoľko súd v zmysle § 336 ods. 1 CSP žalobcovi neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, keďže má za to, že uložením povinnosti žalovanému tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia, je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd v súlade s ustanovením § 337 ods. 1 CSP poučil vo výroku tohto uznesenia žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude voči žalobcovi ako spotrebiteľovi domáhať zaplata dlžných splátok úveru zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX.

1.7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 251 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 10. mája 2021 sp. zn. 6CoCsp/11/2021 na základe podaného odvolania protistrany uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanému (správne má byť „protistrane“) proti žalobcovi (správne má byť „navrhovateľovi“) priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.1. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci nebola osvedčená neodkladná

potreba dočasnej úpravy pomerov strán a neboli preto splnené podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (neplatnosť ktorej žalobca nenamietal) a tiež dohodu o zrážkach zo mzdy uzavrel žalobca so žalovaným na základe svojej slobodnej vôle. Argumentácia žalobcu obsiahnutá v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (dohodu o zrážkach zo mzdy neuzavrel, nedisponuje jej rovnopisom, nemá maturitu a preto nerozumie právnym účinkom listín, ktoré podpisoval, atď.) je celkom zjavne účelová so zámerom vyhnúť sa plneniu zmluvných povinností. Veď predsa platí zásada, podľa ktorej neznalosť zákona neospravedľuje. Ak žalobca nerozumel listinám, ktoré podpísal, mal sa pred ich podpisom s niekým poradiť. Priamo v dohode o zrážkach zo mzdy bol žalobca poučený o tom, že má možnosť odmietnuť jej uzavretie.

2.2. Odvolací súd zdôraznil, že samotný súd prvej inštancie v ods. 8. odôvodnenia napadnutého uznesenia vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu týkajúcim sa neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uviedol, že tieto tvrdenia si vyžadujú dokazovanie presahujúce rámec osvedčovania základných skutočností rozhodných pre nariadenie neodkladného opatrenia. Inými slovami, súd prvej inštancie k spomenutým tvrdeniam žalovaného nezaujal žiadne stanovisko, ale to mu nebránilo v tom, aby nariadil navrhované neodkladné opatrenie.

2.3. K úvahám súdu prvej inštancie obsiahnutým v ods. 11. odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd konštatoval, že je pravdou, že mzda predstavuje pre každého zamestnanca základný zdroj príjmov nevyhnutných na uspokojovanie jeho životných potrieb. Na druhej strane je slobodnou vôľou každého zamestnanca, akým spôsobom bude so svojou mzdou nakladať. Ak zamestnanec slobodne uzavrie úverovú zmluvu a dohodu o zrážkach zo mzdy, potom treba predpokladať, že je uzrozumený s tým, že časť jeho mzdy bude použitá na splátky úveru, resp. časť jeho mzdy mu bude zrážaná a poukazovaná veriteľovi za účelom splnenia dlhu. Podľa logiky súdu prvej inštancie by sa každý dlžník veľmi ľahko zbavil svojho záväzku s poukazom na to, že predsa mzdu potrebuje na úhradu svojich nevyhnutných potrieb a nie na splácanie úveru. Žalobca musel dobre vedieť, že zo mzdy mu bude zrážaná splátka vo výške 139,28 eur mesačne zvýšená o náklady spojené s poistením zmluvy. Ak mu nebolo jasné, akú výšku predstavujú tieto náklady, mal sa obrátiť na žalovaného so žiadosťou o ich špecifikáciu. To isté sa týka aj sumy 4.564,71 eur. Navyše, v dohode o zrážkach zo mzdy bola presne vymedzená výška pohľadávky z úverovej zmluvy, ktorá môže byť uspokojená zrážkami zo mzdy, sumou 7.876,80 eur a pohľadávka z poistenia úveru sumou 480 eur. Možno uzavrieť, že právna ochrana spotrebiteľa nemôže nadobudnúť taký charakter, aby spotrebiteľa úplne zbavovala jeho zodpovednosti za právne úkony, ktoré urobil s plnou vedomosťou o ich právnych následkoch. Je preto dôvodný záver, že žalobca musí niesť dôsledky svojho konania.

2.4. Vzhľadom na to nemožno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy vykazuje prvky značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. Občianskeho zákonníka nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa, preto v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, pretože mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd sa vôbec nezaoberal jeho argumentáciou obsiahnutou v jeho vyjadrení k odvolaniu protistrany (argumentom eurokonformného výkladu a procesným návrhom na prerušenie konania) a nedoručil mu repliku protistrany. Namietal kumuláciu procesných vád spočívajúcich v tom, že odvolací súd neuviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia obsah jeho vyjadrenia k odvolaniu protistrany, nezaoberal sa jeho podstatným argumentom, nezaoberal sa dôvodnosťou návrhu na prerušenie konania a konanie neprerušil a nepoložil prejudiciálnu otázku SD EÚ, hoci bol povinný tak postupovať.

3.1. V ďalšom dovolateľ zopakoval podstatnú časť argumentácie eurokonformného výkladu, s ktorou sa

podľa jeho názoru musí dovolací oboznámiť za účelom posúdenia, že prejudiciálna otázka má byť v danom prípade položená. I keď si je vedomý, že dovolacím dôvodom nie je nesprávne právne posúdenie veci, ale procesná vada odvolacieho súdu, posúdenie procesnej vady (nedôvodné nepoloženie otázky ESD) je ale v danom prípade z časti závislé aj na hmotnoprávnom posúdení (prečo treba otázku položiť).

4. Protistrana sa k podanému dovolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

5. V priebehu dovolacieho konania dovolateľ samostatným podaním podal návrh na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého uznesenia podľa § 442 ods. 2 CSP, ktorý odôvodňoval dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, ktoré videl v dôvodoch samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v tom, že dovolanie sa javí ako dôvodné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), vychádzajúc z argumentácie navrhovateľa (bod 5.), nezistil splnenie predpokladov pre odloženie právoplatnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 2 CSP; v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie (toto sa vydáva iba v prípade vyhovenia návrhu, pozn.).

7. Najvyšší súd, príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) navrhovateľ, v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), riadne zastúpený (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné, a je ho potrebné odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

10. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. V danom prípade navrhovateľ dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zmenil tak, že návrh zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých svojich skorších rozhodnutiach (por. 1Cdo/188/2017, 2Cdo/96/2017, 3Cdo/157/2017, 4Cdo/149/2017, 5Cdo/77/2017, 6Cdo/176/217, 7Cdo/56/2018, 8Cdo/83/2017, 5Obdo/10/2018) dospel k záveru, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej len vtedy, ak sa konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez toho, aby naň nadväzovala žaloba. Takéto rozhodnutie nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej meritórnej ochrany vyžadujúcej ďalšie konanie o žalobou uplatnenom procesnom nároku, v ktorom sa vec vyrieši s konečnou platnosťou. Samotné neodkladné opatrenie tak konzumuje vec samu (stáva sa vecou samou). Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok

stanovených § 325 ods. 1 CSP) a v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktoré nie sú a nemajú byť nasledované žalobou podľa § 336 ods. 1 CSP (t. j. pri ktorých absentuje bezprostredná väzba na konanie o procesnom nároku uplatnenom na základe žaloby a konanie sa končí samotným rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia).

12. V prejednávanej veci však nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov, hoci rozhodnutím prvoinštančného súdu výslovne vo výroku, nebola uložená povinnosť podať žalobu na ďalšie konanie, v rámci ktorého by rozhodol o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 26. júla 2018, prípadne o jej neprijateľnosti. Zo znenia ustanovenia § 336 ods. 1 CSP totiž vyplýva, že súd „môže“ vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci, keď dospeje k záveru, že nárok zabezpečený neodkladným opatrením vyžaduje ďalšie pokračovanie v konaní vo veci samej, avšak nie je vylúčené (zákon túto možnosť pripúšťa) ani to, že túto povinnosť neuloží napr. za situácie, že v čase rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení je žaloba vo veci samej už podaná, že z okolností vyplýva, že účastníci dospejú k mimosúdnej dohode, alebo pre iné dôvody, ktorých existencia vylúči potrebu uloženia tejto povinnosti. Len skutočnosť, že súd povinnosť podania žaloby vo veci navrhovateľovi neuloží, nespôsobuje, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení je následkom toho rozhodnutím vo veci samej, t. j. konečným rozhodnutím. Charakter dočasnosti a provizórnosti neodkladného opatrenia totiž nemusí vyplývať len zo súdom uloženej procesnej povinnosti podať žalobu vo veci samej, ale aj ako je tomu v prejednávanej veci, z iného vymedzenia jeho dočasnosti a provizórnosti vyplývajúceho zo znenia enunciatu rozhodnutia, prípadne aj len zo samotného odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň treba mať na zreteli, že na neodkladné opatrenia sa vzťahujú ustanovenia § 333 a nasl. CSP.

13. Z uznesenia odvolacieho súdu nevyplýva postup podľa § 336 ods. 1 CSP, ktorý by naznačoval záveru, že v danej veci malo ísť o rozhodnutie vo veci samej. Dočasnosť a provizórnosť úpravy pomerov v prejednávanej veci vyplýva z charakteru žiadaného poskytnutia ochrany neodkladným opatrením, keď v jeho odôvodnení uviedol, že „k tvrdeniam žalobcu, ktoré sa týkajú neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, najmä okolností uzatvárania dohody a posúdenia pravosti podpisu žalobcu na predmetnej dohode, súd uvádza, že tieto skutočnosti si vyžadujú dokazovanie, ktoré presahuje rámec osvedčovania základných skutočností rozhodných pre nariadenie neodkladného opatrenia a tieto skutočnosti môžu byť predmetom dokazovania a právneho posudzovania až v konaní vo veci samej“, tiež, že „faktický výkon dohody o zrážkach zo mzdy žalovaným vykazuje prvky značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán, keď žalovaný požaduje plnenie, s ktorým sa žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť a za stavu, kedy zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy nie je zistiteľné, zaplatenia čoho všetkého sa žalovaný od žalobcu domáha, keďže nie je zrejme na akom základe dospel žalovaný k vyčísleniu sumy 4.564,71 eur“, ktoré skutočnosti a tvrdenia si vyžadujú dokazovanie presahujúce rámec osvedčovania základných skutočností rozhodných pre nariadenie neodkladného opatrenia, k čomu sa postavil i odvolací súd, ktorý ale na rozdiel od súdu prvej inštancie považoval návrh navrhovateľa za neosvedčený, preto napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu zmenil a návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný (bod 7 odôvodnenia napadnutého uznesenia). Súd prvej inštancie v poučení uviedol, že žalovaný (správne „protistrana“), môže podať na súd žalobu proti žalobcovi o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 826456128 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, t. j. žalobu vo veci samej, ktorý úver je zabezpečený práve uvedenou dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorej určenia neplatnosti, resp. neprijateľnosti na súde sa môže domáhať zase navrhovateľ, v ktorom konaní by sa na základe vykonaného dokazovania autoritatívne vyriešilo, či protistrana je oprávnená na uspokojenie svojej pohľadávky aj takouto formou (zrážkami zo mzdy navrhovateľa). Skutočnosť, že prvoinštančný súd správne nevyhodnotil charakter navrhovaného neodkladného opatrenia (a tým potom nepodal správne poučenie), ako i to že v danom prípade žiadna zo strán doposiaľ neiniciovala konanie vo veci samej podaním žaloby ešte neznamená, že napadnuté rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej.

13.1. Dovolací súd preto vychádzajúc z uvedeného konštatuje, že dovolaním navrhovateľa teda nebolo napadnuté rozhodnutie vo veci samej.

14. V predmetnej veci nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nakoľko súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadil, t. j. vecne prejednal, vec teda nebola skončená z procesných dôvodov bez meritórneho prejednaní (napr. pre existenciu prekážky vecného prejednaní odôvodňujúcu zastavenie konania alebo odmietnutie podania).

15. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním navrhovateľa nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, dovolanie podané navrhovateľom proti tomuto rozhodnutiu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP procesne prípustné. Z tohto dôvodu dovolací súd dovolanie navrhovateľa ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

16. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.